

Torstai 4. lokakuuta 2001

7. Talouspolitiikan koordinoinnin tehostaminen euroalueella

A5-0307/2001

Euroopan parlamentin päätöslauselma komission tiedonannosta talouspolitiikan koordinoinnin tehostamisesta euroalueella (KOM(2001) 82 – C5-0173/2001 – 2001/2083(COS))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission tiedonannon (KOM(2001) 82 – C5-0173/2001),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 47 artiklan 1 kohdan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A5-0307/2001),
- A. on vakuuttunut, että eurokolikoiden ja -seteleiden käyttöönotto muuttaa olennaisesti euroalueen jäsenvaltioiden talouspolitiikan koordinoinnin nykyisiä poliittisia edellytyksiä sekä jäsenvaltioiden velvollisuuksia niitä Euroopan kansalaisia kohtaan, joita asia koskee,
- B. katsoo, että tämä uusi tilanne vaatii jäsenvaltioita luomaan työpaikkoja, parantamaan elinoloja ja määrittelemään yhtenäisemmät poliittiset puitteet, erityisesti ottamalla käyttöön pidemmälle kehitettyjä ja tehokkaampia monenvälisiä valvontavälineitä, hyväksymällä vähitellen tiukempia koordinointimekanismeja sekä käynnistämällä laajempi ja tiiviimpi demokraattinen vuoropuhelu, jotta euroalueen talouden kasvumahdollisuuksia voidaan lisätä,
- C. toteaa, että vaikka koordinointimenetelmät ovat kehittyneet vuoden 1998 kesäkuusta lähtien, euroalueen jäsenvaltioiden keskeiset talouspoliittiset päätökset tehdään yhä liian usein ilman että asiasta tiedotetaan etukäteen ja keskustelua käydään vasta jälkeenpäin,
- D. katsoo, että kaikkien euroalueen jäsenvaltioiden, varsinkin taloudellisesti merkittävempien valtioiden, erityisesti talousarviota, verotusta ja rakenteellisia toimia koskevat talouspoliittiset päätökset vaikuttavat alueen kokonaistalouteen,
- E. katsoo, että Euroopan unionia ja siten euroaluetta koskevat tilastotiedot ovat toisistaan poikkeavia, hajanaisia ja saatavilla liian myöhään verrattuna muihin teollisuusmaihin, erityisesti Yhdysvaltoihin,
- F. katsoo, että talouspolitiikan koordinoinnin parantamisen on kohdistuttava myös toimiin, joilla pyritään euroalueen ulkoisen ulottuvuuden lujittamiseen,
1. pitää komission tiedonantoa myönteisenä ja on samaa mieltä komission kanssa sen ennusteesta, jonka mukaan talouspolitiikan koordinointia on tehostettava euroalueen jäsenvaltioissa talous- ja rahaliiton kolmannen vaiheen alkaessa;
 2. katsoo, että talouspolitiikan koordinoinnin tehostaminen euroalueella edellyttää, että euroryhmän ja sen puheenjohtajan roolia ja näkyvyyttä lisätään ja että komissio käyttää aloiteoikeuttaan täysimittaisesti sille perustamissopimuksessa annetun roolin mukaisesti; katsoo, että tehostetun koordinoinnin olisi aikanaan johdettava perustamissopimuksen muuttamiseen tai toimielinten väliseen sopimukseen, jossa korostetaan Euroopan parlamentin roolia;
 3. vaatii, että jäsenvaltiot ilmoittavat sitoutumisestaan Lissabonin prosessiin, jonka tavoitteena on tehdä Euroopasta maailman kilpailukykyisin tietoon perustuva talousalue, liittämällä tätä koskevia konkreettisia toimia talouspolitiikan laajoihin suuntaviivoihin ja kansalliseen politiikkaan;
 4. ehdottaa, että euroalueen jäsenvaltioiden välistä tietojenvaihtoa niiden veropolitiikasta, etenkin ennakoituista verotuloista, uudistushankkeista ja niiden vaikutuksista talousarvioon tehostettaisiin ja että kyseiset jäsenvaltiot sopisivat keskenään etukäteen satunnaisten ja poikkeuksellisten verotulojen käytöstä;

Torstai 4. lokakuuta 2001

5. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota tukemaan jälleen Eurostatin toimia yhdenmukaisten, nopeasti saatavien tilastotietojen keräämistapojen parantamiseksi ja sitoutumaan todellisten eurooppalaisen tilastotietojen kehittämiseen;
6. pitää myönteisenä komission ehdotusta euroalueen taloutta koskevan säännöllisen raportin julkaisemisesta; ehdottaa, että raportti julkaistaisiin neljä kertaa vuodessa, toimitettaisiin Euroopan parlamentin asiasta vastaavalle valiokunnalle ja asetettaisiin sitten välittömästi kansalaisten saataville; toivoo, että raportti ei rajoitu tilastotiedon keräämiseen, vaan se voisi sisältää tehtyjä analyyseja ja innovatiivisia ehdotuksia sekä keskipitkän aikavälin ennusteita, jotka osoittavat komission hyödyllisen panoksen talouspolitiikan alalla;
7. ehdottaa, että euroryhmän jäsenvaltioiden keskinäistä etukäteistiedotuksen periaatetta sovelletaan järjestelmällisesti, kun kyseessä ovat niiden verotuksen tai rakenteellisten toimien alalla tekemät päätösehdotukset, ja pyytää komissiota toimittamaan tarvittaessa Lissabonin strategian seurannan ja talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen valmistelun yhteydessä arvion näiden hankkeiden vaikutuksista euroalueen talouteen;
8. kehottaa komissiota käyttämään asemaansa täysimittaisesti Lissabonin strategian täytäntöönpanon yhteydessä euroalueen jäsenvaltioiden avoimen yhteistyön toteuttamiseksi etenkin tulojen ja koulutuksen alalla sekä kauppapolitiikassa, erityisesti raaka-aineiden hankinnassa;
9. muistuttaa 14. heinäkuuta 1998 antamassaan päätöslauselmassa komission tiedonannosta yksityiskohtaisista säännöistä talous- ja rahoituskomitean kokoonpanosta sekä ehdotuksesta neuvoston päätökseksi yksityiskohtaisista säännöistä talous- ja rahoituskomitean kokoonpanosta (KOM(1998) 110 — C4-0222/1998)⁽¹⁾ ilmaisemastaan pyrkimyksestä lisätä talouspoliittisen komitean sekä talous- ja rahoituskomitean tehokkuutta järkiperaistamalla niiden rakennetta ja tehtäviä, jotta voidaan ottaa paremmin huomioon rakenteelliset kysymykset talouspolitiikan koordinoimiseksi ja keskipitkän aikavälin yhteisten strategioiden määrittämiseksi;
10. kannattaa komission ehdotuksia mahdollisuudesta käyttää Euroopan unionista tehdyn sopimuksen tiiviimpää yhteistyötä koskevia määräyksiä (43, 44 ja 45 artikla) pyrittäessä parantamaan välineitä, jotka ovat käytettävissä talouspolitiikan koordinoinnin tehostamiseksi;
11. kehottaa euroryhmän puheenjohtajaa lisäämään ryhmän töiden julkisuutta ja käymään kahdesti vuodessa vuoropuhelun Euroopan parlamentin talous- ja raha-asioiden valiokunnan kanssa tietojen antamiseksi euroalueen talouspolitiikan koordinoinnin yhteydessä toteutetuista toimista ja koordinoinnin vaikutuksista reaalityönteeseen, etenkin työllisyyteen ja kansalaisten elämänlaatuun;
12. ehdottaa, että euroalueen jäsenvaltioiden talousarviomenettelyihin sisällytetään suositukset neuvoston hyväksymistä ja euroryhmän mahdollisesti tarkentamista talouspolitiikan laajoista suuntaviivoista, jotta varmistetaan niiden asianmukainen täytäntöönpano;
13. painottaa, että sekä tervettä julkistaloutta että asianmukaista makrotalouspolitiikkaa koskevan komission arvioinnin kannalta on tärkeää, että komissio, Euroopan keskuspankki ja kukin jäsenvaltio saavat yhteisymmärryksen kunkin talouden suhdannevaiheen vaikutuksesta verotuloihin ja julkisiin menoihin; kehottaa komissiota ja valtiovarainministeriöitä syventämään työtään tällä alalla euroalueen talouspolitiikan perusosana;
14. vaatii makrotaloudellisen vuoropuhelun, johon Euroopan parlamentti osallistuu, vahvistamista; katsoo tämän lisäksi, että neuvoston, komission ja Euroopan parlamentin olisi tehtävä toimielinten välinen sopimus makrotaloudellisen yhteistyön vahvistamiseksi ja tehostamiseksi Euroopan unionissa; katsoo, että sopimus olisi erityisesti myös perusta luottamustaherättävälle ja kestäväälle kaikkien taloudellisten toimijoiden talous- ja toimintaympäristölle Euroopassa;
15. suosittaa, että jäsenvaltioiden parlamentit järjestävät vuosittain keskustelun samanaikaisesti kun maiden hallitukset esittävät omat vakausohjelmansa, sillä tämä lisäisi EU:n huippukokousten julistusten ja kansallisten parlamenttien päätösten yhdenmukaisuutta;

(¹) EYVL C 292, 21.9.1998, s. 36.

Torstai 4. lokakuuta 2001

16. kehottaa samoin jäsenvaltioiden parlamenttien asiasta vastaavia valiokuntia, komissiota, neuvoston ja euroryhmän puheenjohtajia sekä Euroopan keskuspankkia tapaamaan vuosittain Euroopan parlamentin istunnossa keskustellakseen talouspolitiikan laajoista suuntaviivoista niiden valmistelun yhteydessä;

17. katsoo, että jäsenvaltioiden parlamenttien olisi omasta puolestaan laadittava vuotuinen yhteenveto talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen toteutuksesta maassaan ja osallistumisestaan euroalueen talouspolitiikan koordinointiin ja että ne voisivat keskustella asiasta kerran vuodessa Euroopan parlamentin kanssa;

18. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, euroryhmän puheenjohtajalle, komissiolle, Euroopan keskuspankille sekä jäsenvaltioiden ja ehdokasvaltioiden hallituksille ja parlamentteille.

8. Kasvu ja työllisyys: laadun ja kestävyiden parantaminen

A5-0306/2001

Euroopan parlamentin päätöslauselma komission tiedonannosta julkisen talouden vaikutuksesta kasvuun ja työllisyyteen: laadun ja kestävyiden parantaminen (KOM(2000) 846 – C5-0172/2001 – 2001/2082(COS))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission tiedonannon (KOM(2000) 846 – C5-0172/2001),
 - ottaa huomioon Lissabonissa 23. ja 24. maaliskuuta 2000 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätökset⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 47 artiklan 1 kohdan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön ja budjettivaliokunnan, lausunnon (A5-0306/2001),
- A. katsoo, että julkisten menojen liikakasvu viimeisten 30 vuoden aikana Manner-Euroopassa on pakottanut Euroopan maiden hallitukset nostamaan verotuksensa kestävämmälle tasolle, jolloin talouden mahdollinen kasvu on samanaikaisesti heikentynyt,
- B. katsoo, että verouudistuksen epävarmaan rahoitukseen, kulutuksen vilkkaaseen kasvuun tai mahdollisiin budjettikehyksen ylityksiin liittyvien ongelmien takia euroalueen kolme suurinta valtiota eivät pysty välttämättä noudattamaan vakaus- ja kasvusopimuksen määräyksiä eli saavuttamaan sen asettamaa tavoitetta ”lähellä tasapainoa oleva” tai ”ylijäämäinen”,
- C. katsoo, että julkisten investointien epäonnistumisen vakaalle pohjalle perustuvan taloudellisen kasvun elvyttäjinä Japanissa olisi saatava päättäjät toimimaan erityisen varovaisesti tämän tyyppisiä toimia suunnitellessaan,
- D. toteaa mielenkiinnolla komission kertomuksesta, että niin kutsuttu julkisten investointien lasku Euroopassa voi olla pelkästään tilastollista,
- E. katsoo, että monet Euroopan hallitukset ovat vähentäneet rahoitusponnistelujaan vuodesta 1998 lähtien, luottaen lähinnä jaksottaisiin tuloihin ja yleismaailmallisesta matkaviestintäjärjestelmästä (UMTS) saataviin tuottoihin julkisen vajeen ja velan vähentämiseksi,
- F. katsoo, että julkisen velan 60 prosentin kynnys takaa jo huomattavan liikkumavaran jäsenvaltioille, jotka haluavat investoida, ja että tämän kynnyksen ylittäminen tuo mukanaan vaaran joutua kestävämmään rahoitustilanteeseen keskipitkällä tai pitkällä aikavälillä,

⁽¹⁾ SN 100/00.